C83 – BUI4

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

13 december 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de aangekondigde hulpactie 'Tenten voor Pakistan' 1

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het derde Kustactieplan 7

Vraag om uitleg van de heer Kurt De Loor tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de stand van zaken betreffende de oprichting van het Vlaams Agenschap voor Internationale Samenwerking (VAIS) en de positie van de Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand (VVOB) 11

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de aangekondigde hulpactie 'Tenten voor Pakistan'

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, mijn vraag gaat over de Actie HOOP die u hebt aangekondigd in de media en die de nood van de slachtoffers van de aardbeving in Pakistan moet helpen lenigen. Meer dan 80.000 Pakistani zouden ondertussen het leven hebben gelaten. Er wordt met man en macht gewerkt aan de wederopbouw. Ondertussen is echter het traditioneel harde winterseizoen aangebroken, wat neerkomt op harde tijden voor heel wat dakloze families. Logistiek is het ook moeilijk voor de betrokken organisaties om hun hulp ter plaatse te krijgen.

De laatste weken hebben we vernomen dat u toch had besloten om de twee grote Vlaamse zenders te stimuleren tot het organiseren van een gezamenlijke steunactie ten voordele van Pakistan. Op 21 december zal er dus geld worden ingezameld, vooral voor de aankoop van wintertenten.

We hebben ook gezien en gehoord dat u ter plaatse bent geweest, met een aantal journalisten in uw kielzog. Nu krijgen we de eerste reportages op televisie en radio, die ons wat meer inzicht verschaffen in de situatie ter plaatse. Dit is een positief initiatief. U probeert solidariteit te scheppen met mensen in nood. Ik wil het dus zeker niet ter discussie stellen, maar wil het toch aangrijpen om wat vragen te stellen over het ruimere kader van de Vlaamse noodhulpverlening, vooral dan voor de toekomst. Dat sluit aan bij wat we hier al hebben besproken.

Vorig jaar was er de tsunamiramp in Zuidoost-Azië, die leidde tot het opzetten van een grote solidariteitsactie onder de noemer Tsunami 12-12. Gisteren kregen we daarvan, via een persconferentie, een eerste evaluatie door de organisaties zelf. Mijnheer de minister, hoe evalueert u die actie? Dit is al even ter sprake gekomen tijdens de bespreking van de beleidsbrief. Wat hebt u geleerd uit deze actie, vooral dan wanneer het gaat over wat de Vlaamse overheid heeft gedaan? Dan heb ik het onder meer over het inzetten van de Vlaamse Infolijn en de betrokkenheid van de gemeentebesturen. Wat hebt u geleerd met het oog op de komende actie?

Ik wou u een stand van zaken vragen met betrekking tot de toen ingezamelde middelen, maar inmiddels hebben we dit al vernomen via de media. Zo zou een derde van het geld al besteed zijn en zal het resterende aandeel van twee derde de volgende drie à vijf jaar worden besteed. Misschien hebt u daar ook nog een reactie op. Beschikt u ondertussen over een soort stappenplan met betrekking tot wat Vlaanderen kan doen bij een dergelijke ramp? In een dergelijk plan zou opgesomd staan over welke instrumenten Vlaanderen beschikt, zoals de Vlaamse Infolijn, het sturen van brieven naar gemeentebesturen en het betrekken van de media. Ook rijst dan de vraag vanaf wanneer we die instrumenten gaan gebruiken. Waar ligt de grens tussen het storten van een bijdrage door de regering en het mobiliseren van andere krachten in de maatschappij?

Welke organisaties en instellingen werken nu mee aan het initiatief 'Tenten voor Pakistan'? Uit de media zou blijken dat het gaat over een beperkter aantal organisaties, namelijk twee, terwijl er vijf organisaties betrokken waren bij Tsunami 12-12. Hoe komt dit en hoe ziet u dit?

De televisieactie zal net voor Kerstmis plaatsvinden, op 21 december. U weet wellicht ook dat heel wat nationale en lokale verenigingen gebruik maken van de kerstperiode en de emotionaliteit die deze donkere dagen met zich meebrengen, om fondsen in te zamelen. Zo maakt een bepaalde vierdewereldorganisatie traditioneel gebruik van deze periode om geld in te zamelen. Ook sommige ngo's voeren traditioneel campagne in deze tijden. Hebt u daaraan gedacht bij het bepalen van de datum? Is dat tijdens de besprekingen aan bod gekomen? Meent u dat dit een – al dan niet negatieve – invloed zal hebben op de fondsenwerving van die organisaties? Hebt u met hen overlegd?

Hebt u een zicht op het concreet maken van de tv-show? U weet dat ik erg bekommerd ben over de aandacht van de media voor het buitenland. Ik vind het

dus goed dat u er opnieuw in geslaagd bent om de twee zenders hierbij te betrekken. Zal dit echter kunnen worden aangegrepen om ook inhoudelijk dieper te gaan en te tonen hoe noodhulp werkt, wat structurele hulp is, wat de verhouding is tussen de beide, wat het conflict behelst dat er momenteel bestaat in de regio? Terzake zijn er heel wat kansen. Hebt u daar inspraak in of moet u dit volledig overlaten aan de zenders zelf? Wat zijn hun plannen?

Wat zal er gebeuren met het opgehaalde geld? Dat is natuurlijk een delicate vraag. Ik lees dat het echt letterlijk zou gaan over het kopen van tenten voor Pakistan. Is dat ondertussen veranderd? De ervaring met Tsunami 12-12 leert dat een dergelijke actie veel kan opbrengen. Als ik het goed heb begrepen, werd er vorig jaar meer dan 50 miljoen euro ingezameld. De noodhulporganisaties zelf hanteren een strikte ethische code, waarbij het voor een doelstelling ingezamelde geld ook naar die doelstelling moet gaan. Dat is terecht. Het geeft hun een legitimiteit om zo voort te gaan. Het geeft ook vertrouwen: wie iets geeft voor een bepaald doel, weet dat het geld daaraan zal worden besteed. Het blijft echter pijnlijk vast te stellen dat voor andere crisissen, die niet de media halen of minder belangrijk worden geacht, maar waar er ook sprake is van grote nood, minder geld ter beschikking is. Ik veronderstel dat dit geld naar Pakistan zal gaan, maar misschien hebt u terzake wel wat beschouwingen.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, ik wil me louter principieel aansluiten bij deze interessante vragen. Mijnheer de minister, het was te verwachten dat er één jaar na de catastrofe vragen zouden worden gesteld over de besteding van het geld. Dit debat is volop bezig.

Ik zou graag het relaas horen van uw missie in Pakistan. Blijkbaar heeft de pers dit door een aantal perikelen maar deels kunnen verslaan. Het is altijd prettig in een commissieverslag het enthousiaste relaas te kunnen lezen van een minister die, ondanks zijn drukke bezigheden, ter plaatse is geweest.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, ik wil nog even terugkomen op wat mevrouw Poleyn terecht heeft aangehaald over de persconferentie van gisteren over de besteding van het geld van Tsunami 12-12.

Het is allerminst mijn bedoeling om het nut van initiatieven als Tsunami 12-12 en de Actie HOOP in twijfel te trekken. Ik vrees echter voor de reactie van de modale burger, als hij leest dat slechts een derde van het geld is besteed, terwijl een en ander werd verkocht met de boodschap dat het gaat over rechtstreekse noodzakelijke hulp. Mijnheer de minister, ik begrijp wel dat daarvoor bepaalde redenen zijn. Zo wil men ook op lange termijn werken. Ik vrees echter dat die boodschap soms niet overkomt bij de mensen. Misschien moet u met die nieuwe actie de mensen duidelijk maken dat dit geld niet alleen wordt ingezameld voor de korte termijn, maar ook voor de langere termijn. U weet immers hoe de gewone mensen zullen reageren: ze zullen zich afvragen waarom ze nog geld moeten geven als er nog zoveel geld ter beschikking is van de actie Tsunami 12-12. Ik begrijp wel dat de lange termijn hier een rol speelt, net zoals het geven van een fiscaal attest. Misschien zijn er mogelijkheden om dat geld over te hevelen. De burger vraagt zich immers af waarom dat geld van Tsunami 12-12 niet kan worden aangewend voor de noodsituatie in Pakistan.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, ik wil de vraag herhalen die ik stelde naar aanleiding van de bespreking van de beleidsbrief. Kunt u nu misschien zeggen wat het aandeel van de gemeenten is geweest in de Tsunami 12-12-actie?

Dan heb ik nog een suggestie. U hebt verklaard ook de gemeenten te willen betrekken bij de Actie HOOP. Ik vroeg me af of er niet aan de gemeenten kan worden gevraagd op hun website een link te plaatsen naar die actie, en dit op te nemen in de gemeentelijke informatiegidsen, zodat de burger kan worden aangespoord om ook hier zijn beste beentje voor te zetten.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, ik dank de leden voor hun belangstelling. Mevrouw Poleyn, het toeval wil dat Tsunami 12-12 net een aantal dingen heeft meegedeeld. Daardoor kan ik het me veroorloven iets beperkter te zijn in mijn antwoord. U hebt de informatie van Tsunami 12-12 tot u kun-

nen nemen. Ze staat ook op de websites. Voor meer details inzake cijfers en bestedingen, wil ik verwijzen naar die informatie.

Uw eerste vraag is een belangrijke. Naast allerlei praktische beschouwingen en conclusies, is de allerbelangrijkste conclusie dat er een enorme golf van solidariteit is ontstaan bij de bevolking. Er was een enorm grote betrokkenheid bij de bevolking. Heel wat mensen hebben dit gesteund, namelijk een derde van de gezinnen. Per gemeente waren er gemiddeld zeven acties, evenementen en inzamelingen in het kader van Tsunami 12-12. Dit is ongezien en tot nu toe ongeëvenaard.

Er was ook een bijzonder grote samenwerking tussen de media. De VTM en de VRT hebben even de mediaoorlog opzijgeschoven en hebben samengewerkt. Alle lokale en regionale radio's en zenders hebben aan de actie meegewerkt. De kranten hebben gratis advertenties geplaatst. We kunnen nauwelijks een publieke actor noemen die niet heeft meegewerkt.

Ik onthoud dus dat Vlamingen, als ze geconfronteerd worden met die grote ramp en de ellende die ze heeft veroorzaakt, bereid zijn om in hun portemonnee te tasten en die fondsenwerving te ondersteunen.

Ik heb geleerd dat het van belang is overleg te kunnen plegen en organisaties, instellingen en bedrijven bijeen te krijgen. Dat is niet altijd zo evident. Dat is een van de redenen waarom deze actie iets later op gang komt. Ik wil echter beklemtonen dat de Actie HOOP helemaal niet te laat komt, integendeel. Mijn bezoek ter plaatse heeft me gesterkt in de overtuiging dat ze meer dan ooit nodig is. We moeten echter de media mee kunnen krijgen. We moeten kunnen sensibiliseren. Als over iets niet wordt bericht in de media, is het veel moeilijker om mensen mee te krijgen.

Dat is ook het grote verschil met Tsunami 12-12. De mensen kregen dagelijks beelden van die ramp over zich heen. Het is heel lang het eerste punt van de nieuwsberichten op televisie en radio geweest en is heel lang voorpaginanieuws geweest in kranten en tijdschriften. Natuurlijk voelden mensen zich betrokken omdat het ging over een toeristische streek, waar al heel wat mensen geweest waren. Ik vond het dus essentieel dat de grote televisiezenders bereid zouden zijn om een gezamenlijke show te verzorgen. In dit geval wordt het een talkshow. Dat is zo'n beetje het draaiboek.

Naar aanleiding van een vraag van u heb ik eens verklaard met het idee van een jaarlijkse structurele solidariteitsactie te spelen. Dat is niet doorgegaan, daar de ngo's er onvoldoende enthousiast over waren. Ik verwijt niemand iets wat dat betreft. Al die ngo's hebben zelf hun kalenders, hun activiteiten en hun inzamelingsacties. Daarom is het soms moeilijk om hen bijeen te krijgen.

Het zal u niet ontgaan zijn dat er uitgerekend nu, in deze periode, discussies waren binnen het consortium. Zo heeft het Rode Kruis zich teruggetrokken uit het consortium. Dat is publiek gemaakt. Ik zeg dus niets nieuws. Net als Artsen Zonder Grenzen is het Rode Kruis op het terrein gaan werken. Ze waren erg snel ter plaatse. Er was dus geen eensgezindheid. Niettemin hebben we geprobeerd de ngo's op één lijn te krijgen. We hebben dit wel na de afloop van 11.11.11 gedaan. Ik vond het immers niet kunnen dat we een heel grote actie, met de steun van de media en net een beroep doende op de ngo's, op gang zouden brengen in dezelfde periode dat 11.11.11 liep. We zijn er bijna in geslaagd om die ngo's op één lijn te brengen, maar uiteindelijk is dat niet gelukt. Nu is de actie er dus inderdaad een van Rode Kruis Vlaanderen en Artsen Zonder Grenzen, weliswaar met de expliciete steuntoezegging van 11.11.11.

De beide grote tv-stations werken ook mee. SBS was uitgenodigd om mee te werken, maar toen deze maatschappij hoorde wat de opzet was van de actie van 21 december besloot ze dat toch niet te doen. Via VIJFtv had ze immers zelf meteen een reportageploeg ter plaatse gestuurd en zelf gemobiliseerd, wat te waarderen is. In het licht daarvan heeft SBS dus besloten niet mee te doen, omdat ze al bezig was met een eigen actie.

Ook de gsm-operatoren doen opnieuw mee. Dat kan vanzelfsprekend lijken, maar dat is het niet. Het zijn immers concurrenten. We worden dagelijks geconfronteerd met heel veel publiciteit vanwege die operatoren, die klanten proberen te werven. Wie één sms'je stuurt naar het nummer 3392, draagt 1 euro bij. De vorige keer is dat een vrij groot succes geweest, vooral bij jonge mensen die vaak niet naar een overschrijvingsformulier grijpen of gelijkaardige formaliteiten doen, maar wel veel gemakkelijker een sms'je sturen.

Dat is dus het draaiboek: we moeten de medewerking krijgen van de betrokkenen in de media, de ngo's en de gsm-operatoren. De operatoren van vaste lijnen

heb ik niet meer uitgenodigd, omdat de vorige maal is gebleken dat dit nauwelijks iets heeft opgebracht. Dit is geen middel meer om mensen mee te krijgen: ofwel doen ze een overschrijving, ofwel grijpen ze naar hun gsm.

Het consortium heeft recent tussentijds gerapporteerd over de ingezamelde middelen. Dat is belangrijk, maar ik vind het jammer dat bepaalde verslaggevers een ietwat negatieve teneur hanteerden. Er werd gezegd dat 'nog maar' een derde van het geld was besteed. Er is ontzaglijk veel geld ingezameld, wat uniek en nooit eerder vertoond is. Een ethische code laat niet toe dat het geld voor andere dingen wordt gebruikt, en daar wordt aan vastgehouden. Artsen zonder Grenzen heeft op een bepaald moment zelfs gezegd dat ze geld genoeg had omdat de organisatie enkel aan noodhulp doet. Dat is ondertussen wel veranderd, maar daar kom ik straks op terug. Alle organisaties zullen het geld aanwenden voor structurele hulp. Dit kan niet in de eerste 6 maanden gebeuren, maar loopt over een langere periode. Ik denk bijvoorbeeld aan de heropbouw van huizen, scholen, ziekenhuizen, enzovoort. Het is belangrijk dat het consortium volledig transparant werkt en uitleg geeft. Het zal dit volgend jaar opnieuw doen. Er zijn trouwens revisoren die controles hebben uitgevoerd, wat voor de schenkers toch een geruststelling moet zijn.

Mevrouw Poleyn, de actie valt inderdaad net voor Kerst. Mijn kabinet heeft overleg gepleegd met Welzijnszorg die momenteel de campagne 'Huishouden vraagt energie' voert. We zijn tot de afspraak gekomen dat de solidariteitsactie voor Pakistan niet in de weg mag staan van de reguliere campagne die Welzijnszorg voert in de adventperiode. Zowel de ngo's als de media die bij de Actie HOOP zijn betrokken, zullen in hun communicatie ook rekening houden met de actie van Welzijnszorg. Het is niet de bedoeling dat mensen de keuze moeten maken tussen ofwel Pakistan ofwel de vierde wereld in Vlaanderen: het moet een én-énverhaal worden. Bij de Tsunami-actie leefde ook de vrees dat dit een weerslag zou hebben op andere acties. Ik herinner me echter dat bij de eerste fondsenwerving door Vredeseilanden er een grotere opbrengst was, terwijl net werd gevreesd voor minder inkomsten.

Over het concept en de inhoud van de televisieshow beslissen de VRT en VTM in overleg met het Rode Kruis en AZG. Ik contacteer hen als minister van Ontwikkelingssamenwerking, en niet in mijn hoedanigheid van minister van Media. Dit kan en wil ik ook niet. Het wordt geen grote show zoals de vorige keer met allerlei vedetten, maar wel een talkshow waarbij de klemtoon worden gelegd op sensibilisering. Daarom heb ik reportageploegen van VTM en de VRT meegenomen tijdens mijn bezoek. Ze zullen tijdens de show reportages brengen over de toestand ter plaatse en getuigen aan het woord laten. Er zullen ook stand-up comedians optreden naar het Britse voorbeeld, wat blijkbaar een succes is bij dergelijke zaken. Het is een nieuwe formule waarvan ik hoop dat ze zal slagen.

Het bezoek was erg belangrijk om de toestand ter plaatse te zien en om met de Vlamingen daar te kunnen spreken. We hebben het grote voordeel dat een Vlaming de acties coördineert voor de UNO, met name de heer Jan Vandemoortele. Die man was nog maar pas ter plekke toen de ramp zich voordeed. Hij heeft een hele internationale carrière achter de rug in Afrika, Midden-Amerika en New York. Hij had in een interview in De Morgen gezegd dat hij dit als een fin de carrière beschouwde, maar toen gebeurde de aardbeving. Hij pakt zijn werk erg professioneel aan. De UNO was aan een draaiboek voor coördinatie van acties aan het werken omdat na zo'n ramp iedereen in actie schiet. Ik denk aan het leger, de overheid, ngo's, enzovoort. Het is dan ook erg moeilijk om dit te coördineren, en het is onvermijdelijk dat aan het begin een aantal zaken niet geregistreerd zijn en elkaar overlappen. Het draaiboek dat ze aan het uitwerken waren, heeft hij onmiddellijk met groot succes geïmplementeerd, waardoor nu duidelijk is wie wat waar doet.

U kent het verhaal van mijn reis. We hebben onderweg heel veel vertraging gehad waardoor we later dan gepland zijn kunnen starten met de bezoeken ter plaatse. Op zaterdagavond hebben we Jan Vandemoortele en zijn Peruviaanse echtgenote ontmoet, alsook de medewerkers van het internationale Rode Kruis en AZG. We hebben ook een ontmoeting gehad met medewerkers van het ministerie van Buitenlandse Zaken van Pakistan en het Rode Kruis Pakistan. Ze hebben ons een eerste briefing gegeven. Op zondag hebben we dan een bezoek aan de getroffen gebieden gebracht. We zijn eerst naar het basiskamp van het Rode Kruis geweest waar ook de Zweedse minister van Ontwikkelingssamenwerking heeft gelogeerd. Ook wij hebben dat gedaan.

Het bezoek aan het getroffen gebied was zeer indrukwekkend, zowel inzake de omvang van de vernieling

als wat betreft de situatie van de mensen zelf. De stad Balacot is helemaal vernield. Hier en daar staat nog een muur half overeind, maar verder is alles weg. Het is onvoorstelbaar voor iemand die de ruïne niet heeft gezien. Alles wordt nu plat gelegd waardoor het één grote steenvlakte is. De mensen leven er in tenten, met alle gevolgen van dien.

De dag erna zijn we naar Muzaffarabad en omgeving gegaan, waarvan 80 tot 90 percent is vernield. We zijn ook naar Bagh geweest dat op aanzienlijke hoogte aan de voet van de Himalaya ligt. Het gebied is zeer sterk militair gecontroleerd omdat het vlakbij de 'line of control' met India ligt. Dat zorgt voor extra spanning. AZG heeft er in samenwerking met de plaatselijke dokters een tentenkamp opgericht waar er geopereerd wordt en amputaties worden verricht, omdat het ziekenhuis volledig is ingestort. Er zijn zo'n 150 bedden.

We zijn pas 2 maanden na de ramp naar het gebied kunnen gaan, maar ik heb gesproken met hulpverleners van het eerste uur. Ze zijn allemaal getekend. Wie daar de eerste 8 dagen was, heeft de pure menselijk ellende meegemaakt. Ze hebben de doden en de gewonden aangetroffen. Ze zagen moeders op zoek naar hun kinderen. Er zijn trouwens heel wat kinderen en vrouwen omgekomen omdat de kinderen in de scholen zaten en de vrouwen in hun huizen, terwijl veel mannen buitenshuis waren. De tol van de ramp is onder hen dan ook erg zwaar. In het begin waren er schrijnende taferelen en moest er snel geopereerd en geamputeerd worden in zeer traumatische omstandigheden.

Daarna is de tweede fase van de noodhulp gekomen met de toelevering van tenten en allerhande kits om te overleven. Dat is vrij snel gebeurd, maar veel van die tenten zijn geen wintertenten. Ze zijn dus niet bestand tegen de grote winterkou die eraan komt. De tenten die het Rode Kruis België nu levert, zijn wel wintertenten. Deze organisatie wacht natuurlijk niet op het ingezamelde geld om hulp te sturen, want de slachtoffers hebben niets meer. Hun hele hebben en houden is vernield. Ze hebben huisgerief, dekens en dergelijke nodig, en de fondsen zullen ook daarvoor worden gebruikt.

Het Rode Kruis verleent natuurlijk niet enkel noodhulp, maar ook medische hulp, psychologische opvang, water en sanitaire voorzieningen. In de kampen en tentenziekenhuizen wordt schitterend werk geleverd.

Ik was enorm onder de indruk van een ontmoeting met een meisje uit Pakistan. Ze is ongeveer 20 jaar en helpt in het ziekenhuis van het Rode Kruis bij de verzorging van kinderen met letsels en breuken. Dat meisje verloor zelf zeven gezinsleden. Dat is dramatisch. Veel gezinnen kampen met ernstige posttraumatische problemen.

Artsen Zonder Grenzen levert noodhulp op 13 locaties. De Vlaamse afdeling voert in Bagh operaties uit, biedt er psychosociale steun, installeert sanitair, zorgt voor toevoer van water, enzovoort.

Het geld zal daarvoor worden gebruikt. Het is een groot vraagteken wat de actie zal opbrengen. De omvang is niet vergelijkbaar met de Tsunami-actie, maar niettemin hoop ik dat er veel op gang komt. Samen met minister Vandenbroucke heb ik alle scholen aangeschreven, samen met minister Anciaux heb ik alle jeugdraden aangeschreven en samen met minister Keulen heb ik alle gemeenten aangeschreven. Aan de gemeenten hebben we gevraagd om via hun publicaties en hun websites actie te voeren en er hun Noord-Zuidraad bij te betrekken. Ik hoop dat ze ingaan op onze vraag, maar we zullen niet betuttelend optreden.

Als er ook deze keer meer fondsen zijn dan noodzakelijk voor de eerste noodhulp en de overbrugging van de winter, kunnen ze zeker worden ingezet voor de heropbouw. De noodhulp zal een lange tijd in beslag nemen. Ik heb gesproken met een Oostenrijks afgevaardigde van het Rode Kruis. Hij was ook ter plekke na de ramp in Iran en de tsunami. Hij noemt de ramp in Pakistan de zwaarste op het vlak van blijvende gevolgen. Het is natuurlijk moeilijk om een afweging te maken, maar hij voorspelt dat heel lang heel veel inspanningen nodig zullen zijn. De Navo trekt volgende maand weg uit het gebied en ook allerlei organisaties zullen zich beginnen terugtrekken terwijl de ergste winterkoude er nog aan staat te komen.

Pakistan biedt trouwens de mogelijkheid om de naam van Vlaanderen te verbinden aan een bepaald project. Eén huis bouwen kost ongeveer 2.000 dollar. We kunnen snel uitrekenen wat de heropbouw van een school, een dorp of een ziekenhuis kost. De Pakistaanse artsen in Bagh werken nu in tenten. Eind januari krijgen ze containers waarin ze de mensen kunnen verzorgen. Natuurlijk willen ze dat het ziekenhuis zo snel mogelijk wordt heropgebouwd. Als we over voldoende fondsen beschikken, kunnen we

daar natuurlijk aan meehelpen, maar dit zijn zaken voor later. Ik herhaal dat er dus geen probleem is indien er heel veel fondsen binnenkomen, omdat de noden erg groot zijn. De president van Pakistan vraagt uitdrukkelijk dat wordt geholpen bij de heropbouw zodat een band kan ontstaan met een school, een ziekenhuis, een dorp of een streek. Dat kan leiden tot meer betrokkenheid.

We zijn al betrokken bij het land. Jan Vandemoortele is ter plaatse. Ook andere Vlaamse mensen zijn actief in Pakistan. In de streek van Lahore is een aantal congregaties van bij ons actief op het vlak van missionering. Ook dat schept een band. De Vlamingen die er nu zijn voor het Internationale Rode Kruis en voor Artsen Zonder Grenzen, zijn net zoals de andere internationale vrijwilligers, schitterende mensen die al weken werken aan een niet na te volgen tempo. Sommigen werken meer dan 20 uur per dag. Ik hoop dus dat er voldoende betrokkenheid is.

Mevrouw Demeulenaere, u overvalt me een beetje met uw vraag over het aandeel van de gemeenten. Ik heb de cijfergegevens nu natuurlijk niet bij. Misschien staan de gegevens ondertussen al op de website, want de rapportering over Tsunami 12-12 gebeurde gisteren. Als dat niet het geval is, vraag ik de gegevens op en laat ik ze u bezorgen.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw grondige antwoord, uw enthousiasme en inzet, uw oprechte betrokkenheid en solidariteit.

Ik ben vergeten te vragen wat de bijdrage van de Vlaamse Regering zelf is. In de beleidsbrief stond een paar weken geleden 150.000 euro ingeschreven. Ik meen te hebben gelezen dat u het bedrag hebt verdubbeld. Werd het doorgestort via de organisaties?

Minister Geert Bourgeois: Ons budget voor dit jaar is uitgeput. Ons budget bedraagt 1,8 miljoen euro op jaarbasis. We hebben 500.000 euro uitgetrokken voor hulp na de tsunami. In tussentijd zijn er jammer genoeg meerdere rampen gebeurd, denken we maar aan de droogte in Afrika, waarvoor we noodhulp hebben verleend. Het resterende bedrag van 300.000 euro werd volledig besteed aan Pakistan: 150.000 euro voor het Rode Kruis en 150.000 euro voor Unicef. We handelden volgens de klassieke gewaarborgde procedure voor het overmaken van bedragen.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik blijf een beetje op mijn honger zitten in verband met het stappenplan. De Vlaamse Regering heeft gestort voor Darfour en Malawi, maar wat is voor u de trigger? Wat is voor u het keerpunt? Waarom betrekken we de andere actoren wel bij de ramp in Pakistan, en niet bij bijvoorbeeld de modderstromen in Centraal-Amerika? Ik stel de keuzes niet in vraag, maar het is belangrijk om te weten welke redenering wordt gevolgd en wat ons ertoe heeft aangezet om nu wel in actie schieten en in andere gevallen niet. Ik vraag niet om regels vast te leggen, want dat is onmogelijk bij noodhulp, maar wel om hierover na te denken en wat meer omkadering te bieden.

De samenwerking tussen de betrokken organisaties, het Rode Kruis en AZG, is niet zo gemakkelijk verlopen. We merken ook dat het consortium niet zo goed meer draait. Ik vind het heel positief dat 11.11.11 nu bij de zaak wordt betrokken, want dat is de koepel voor ontwikkelingssamenwerking, al is ontwikkelingssamenwerking natuurlijk niet helemaal hetzelfde als noodhulp. Wat is de rol van de overheid? Samenwerking tussen de noodhulporganisaties moet door de overheid worden gestimuleerd. We kunnen natuurlijk niets opleggen, want de organisaties bepalen zelf wat ze doen. Ik vind het belangrijk dat we ze een duwtje in de rug geven, zodat de overheid en de burgers één aanspreekpunt hebben en er tussen de organisaties afspraken kunnen worden gemaakt over de fondsenwerving en de besteding van de middelen.

Mensen uit de regio zelf uiten kritiek op de eigen regering en stellen de verdeling van middelen door de donoren in vraag. Ik heb uit uw antwoord niet vernomen in welke mate sprake is van ‘ownership’. In welke mate worden lokale ziekenhuizen, lokale actoren, lokale beleidsmensen betrokken bij wat het Rode Kruis of AZG doen? Dat betrekken van lokale actoren is natuurlijk niet zo evident, want het betreft geen rustige, stabiele regio.

Volgens de bestaande tendens is noodhulp maar één stap in de ontwikkelingssamenwerking, naast rehabilitatie, wederopbouw en structurele hulp. We merken echter dat overal in de wereld noodhulp steeds meer wordt verbonden aan het buitenlands beleid. Soms wordt daarbij de link gelegd met conflictpreventie en ‘early warning’, waardoor andere aspecten van buitenlands beleid een rol spelen. Ik pleit daar niet voor. Ik denk dat het soms beter is om de zaken strikt te scheiden. Als een streek in nood is, mag niet worden gekeken naar de politieke situatie, maar enkel naar de noden zelf.

Tot slot wil ik de voorzitter nog eens herinneren aan de afspraak die we hebben gemaakt om een evaluatie te maken. Ik ga ervan uit dat het nog steeds de bedoeling is om die in januari of februari op de agenda te plaatsen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Poleyn, als u vraagt naar een stappenplan of een draaiboek, dan speelt de omvang van de ramp een grote rol. Ook in Afrika zijn er 'stille' rampen door droogte en structurele wantoestanden, die even erg zijn. We kunnen niet voor elke ramp een grote actie voeren. We moeten noodgedwongen selectief zijn, vooral ook omdat de ngo's op gezette tijden grote acties ondernemen. We willen die niet permanent doorkruisen. In andere landen, bijvoorbeeld in Nederland, is er altijd snel overeenstemming over nieuwe, grote acties in de media. Bij ons ligt dat wat moeilijker. Dat is geen verwijt. Het is vaak een moeilijke oefening die veel overleg vergt en niet gemakkelijk verloopt. Ik doe wat ik kan. Het is niet altijd gemakkelijk om iedereen in het consortium mee te krijgen.

Voor de mensen is het goed dat de ngo's samenwerken. Maar als het niet kan, is dat geen reden om niets te doen. Een echt criterium om al dan niet actie te ondernemen, heb ik echter niet. Het moet ook gedragen worden. Een regering, de media en ngo's kunnen dat niet alleen. Er moet voldoende draagvlak zijn, en dat is niet zo vanzelfsprekend als de vorige keer.

Er zijn altijd mensen die zulke acties afkeuren, die zeggen dat hier ook armen zijn. De problemen die hier bestaan, kunnen echter geen alibi zijn om niet te helpen in een noodgebied. De vraag naar eigenaarschap is wel belangrijk. Door omstandigheden heb ik jammer genoeg een afspraak gemist met de Pakistaanse staatssecretaris voor Buitenlandse Zaken. Ik heb hem heel vluchtig ontmoet in de luchthaven. Op het laatste moment kreeg ik een uitnodiging van de minister van Welzijn naar aanleiding van mijn bezoek aan een ziekenhuis, maar ook die ontmoeting kon niet doorgaan. Ik heb wel contacten met de Pakistaanse ambassade in ons land. Ik zal vragen naar de structurele aanpak van de Pakistaanse overheid.

Ik heb ter plaatse wel vastgesteld dat de ngo's werken met lokale mensen. Ze geven tegelijk opleidingen. De staf is internationaal: ik heb Finnen, Zweden, Canadezen en Oostenrijkers ontmoet. Ze doen dat heel georganiseerd en professioneel. In de noodkampen werken ze allemaal met lokale, al dan niet gekwalificeerde mensen. Niet gekwalificeerde mensen krijgen een opleiding, ook met de bedoeling dat ze later in ziekenhuizen kunnen werken. Op termijn is dat heel belangrijk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het derde Kustactieplan

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, in de beleidsbrief Toerisme staat dat u ten laatste half november bekend zou maken welke projecten financiële steun zouden krijgen in het kader van het derde Kustactieplan. Bij de bespreking van de beleidsbrief op 22 november kon u nog geen uitsluitsel geven. Een vergadering met de jury lag toen in het verschiet.

Drie dagen later stond het uitgebreid in de pers. U had op 25 november een persconferentie belegd in Oostende om de bekroonde projecten voor te stellen. Ik betreur dat u niet het nodige respect opbracht voor de commissie, maar eerst communiceerde met de pers. Het zou nochtans gepast zijn geweest om minstens de commissieleden die zich bezighouden met Toerisme, uit te nodigen op de persconferentie, maar blijkbaar was zelfs de jury niet uitgenodigd.

Uit de 40 ingediende dossiers selecteerde de jury er 8, en die krijgen samen ruim 2 miljoen euro. De projecten zijn bij de commissieleden ongetwijfeld gekend. Enkele opvallende projecten, zoals Red de Askoy II, de restauratie van het zeiljacht van Jacques Brel, werden niet geselecteerd, hoewel ook die misschien wel voldeden aan de criteria voor financiële ondersteuning.

Aangezien het derde Kustactieplan een belangrijk onderdeel is van het beleidsdomein Toerisme en ik niet alles geloof wat in de kranten staat, vraag ik enige toelichting bij de toekenning van de middelen uit het derde Kustactieplan. Waarom werden net deze 8 projecten bekroond en andere, die wellicht ook aan de criteria voldeden, niet? Welke meerwaarde hebben de bekroonde projecten? Waarom zijn er 8 projec-

ten en niet meer? Op welke basis werden de diverse bedragen toegekend? Was er eensgezindheid bij de jury? Wanneer worden ze gerealiseerd? Wat gebeurt er met de evaluatie van de projecten?

Mijnheer de minister, ik heb ook een aantal vragen bij drie specifieke projecten. Bij de stad Oostende bestaat er enige contestatie over het project Fort Napoleon. Sommige mensen beweren zelfs dat het historisch niet correct zou zijn. Belangrijker is dat de schepen van Leefmilieu zegt dat er nooit een bouwvergunning zal worden verleend voor het afgraven van de duinen om dit project te realiseren, en dat het zelfs strijdig zou zijn met het Duinendecreet. Ik heb daarover trouwens een schriftelijke vraag ingediend bij minister Van Mechelen.

Wat wordt er precies bedoeld met de bescherming van de Blankenbergse Dijk? Blijkbaar is er nog geen eensgezindheid over waar dit project moet worden gerealiseerd. Wordt ook rekening gehouden met de landbouwers die wonen langs die dijk en langs de plaats waar de brug zou komen?

Ik verneem dat er ook kritiek is op het project Villa Maritza, namelijk dat het een soort zelfbediening zou zijn.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de minister, we zijn tevreden dat er een Kustactieplan tot stand is gekomen. Dat was niet vanzelfsprekend in de regeringsonderhandelingen. U hebt gezegd binnen welke krijtlijnen u het derde Kustactieplan wilt uitvoeren. U hebt daarover uitgebreid gecommuniceerd. Er zijn brochures, het plan is voorgesteld in een mooie kustgemeente en het heeft veel belangstelling gekregen.

De indiening van de projecten was erg succesvol. Ik ding niets af op uw methode voor de selectie van de projecten. Het lijkt me beter om enkele projecten goed te ondersteunen dan heel veel projecten slechts deels en te weinig te ondersteunen. We hopen dat dit het kusttoerisme een impuls kan geven. De nodige impuls is natuurlijk een veelvoud van wat u met het Kustactieplan kunt bieden.

Dan is er de frustratie over de informatieverstrekking. Ik denk dat alle parlementsleden dat op dezelfde manier kunnen hebben met betrekking tot wat om het even welke minister doet, of hij nu dichter bij de ene of de andere staat. Mijnheer Sintobin, ik denk echter dat we over voldoende informatiemogelijkheden beschikken. Deze informatie is meteen verspreid geweest op de webstekken, ook met de details over de toekenningen. Ik dank de minister daarvoor. Ik wil dan ook snel over die kleine frustratie heenstappen.

Natuurlijk zijn we nieuwsgierig naar de selectiemethodes. Er zijn projecten die ook ik liever geselecteerd had gezien, al is het maar omdat ze mijn eigen gemeente betreffen. De jury heeft echter geoordeeld, en we moeten de minister steunen in deze methode.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Loones, ik dank u voor uw positieve evaluatie en bijdrage. Mijnheer Sintobin, ik betreur de negatieve teneur van uw vragen, die volkomen onterecht is, zowel als het gaat over de manier van beslissen als over de communicatiemethode en de projecten waarvan u vindt dat ze misschien wel voldeden.

Inzake de communicatie hebt u me inderdaad die vraag gesteld naar aanleiding van de bespreking van de beleidsbrief. Misschien provoceer ik u een beetje met de volgende stelling, maar het is niet zo dat ik, als ik als vertegenwoordiger van de uitvoerende macht een beslissing neem, die eerst moet voorleggen aan het parlement. Dit zou de wereld op zijn kop zetten zijn. Dit zou verkeerd zijn. Het zou trouwens een beknotting van uw controlerecht inhouden. De regel is dat de uitvoerende macht een beslissing neemt en dat het parlement daar controle op kan uitoefenen en er vragen over kan stellen. U doet dat nu en terecht. Ik kan die beslissing echter niet voorafgaand toetsen. Dit zou immers uw rechten beknotten.

Bovendien, zelfs al had ik dit gewild, dan nog kon ik op dat ogenblik geen tekst en uitleg geven. De beleidsbrief is hier besproken op dinsdag 22 november jongstleden. Toen hebt u die vraag gesteld. U weet dat ik op die dag ter vervanging van de minister-president naar München ben gegaan, om er deel te nemen aan de REGLEG-conferentie. Het juryrapport lag op dat ogenblik een halve dag op mijn bureau. Het dateert van maandag 21 november. Ik was tot en met dinsdagvoormiddag in München. Ik ben vervroegd teruggekeerd, net om deel te kunnen nemen aan de werkzaamheden van deze commissie. Ik had het juryrapport dus zelf niet in handen, het bevond zich op mijn kabinet. Ik had het niet gelezen. Het ware onheus geweest om daar op dat ogenblik

enige commentaar op te geven. Maar ik herhaal het: het is niet zo dat ik dit moet voorleggen aan het parlement voor ik daarover een beslissing neem.

Ik heb de jurybeoordeling gevolgd. Als ik me niet vergis, heeft de jury één project niet ontvankelijk verklaard. Ze heeft vervolgens een rangschikking gemaakt, met acht projecten die volgens haar het beste voldeden aan de vastgelegde criteria. Over 31 andere projecten heeft ze geoordeeld dat die weliswaar erg waardevol zijn, maar ze heeft die acht projecten hoger ingeschaald. Ik heb dit overgenomen. Dat lijkt me de meest objectieve wijze van beslissen. De jury heeft haar oordeel omstandig gemotiveerd, aan de hand van een aantal criteria.

Ik neem er akte van dat u zegt dat het project Red de Askoy II wellicht wel voldeed. Dat moet u dan kunnen bewijzen. De jury heeft geoordeeld dat dit niet het geval was. Het juryrapport zegt terzake: 'Het project past niet in de thema's van de oproep 2005 en betreft in een eerste fase de repatriëring van de boot vanuit Nieuw-Zeeland naar Vlaanderen.' U kunt dit project verdedigen. Ik beweer ook niet dat het een slecht project is. Het is een goed project, maar de jury heeft geoordeeld dat het op basis van de criteria niet in aanmerking kwam. Ik heb dat overgenomen.

Het project van de Blankenbergse Dijk is een project van de stad Brugge, die zo een heel goede fiets- en voetgangersverbinding zal realiseren met de kust. De gemeenteraad heeft de beslissing al genomen. De stad moet instaan voor de procedure. De toelage zal worden verstrekt aan de stad op het ogenblik dat de werken plaatsvinden, dat allerlei vergunningen verleend zijn, enzovoort. De jury heeft geoordeeld dat dit een goed project is. Ondertussen lees ik in mijn notities dat de stad ter zake voortgang maakt. De beslissing is genomen in de gemeenteraad. Normaliter zou er al in het voorjaar worden beslist over het definitieve traject en de vraag of het een tunnel of een brug zal zijn. Dit moet stedenbouwkundig en door de stad worden uitgemaakt. Als minister van Toerisme spreek ik me daar natuurlijk niet over uit.

Dan is er Glacis Fort Napoleon. De beoordeling hiervan door de jury was unaniem. De jury heeft me haar werkwijze uiteengezet. Eerst is elk jurylid individueel begonnen met een beoordeling. Daarna zijn de juryleden rond de tafel gaan zitten en hebben ze vastgesteld dat ze tot gelijklopende resultaten waren gekomen. Ze hebben een systematiek bepaald. In hun beoordeling van de projecten hebben ze een grote consensus bereikt. Hoewel er soms divergenties waren op bepaalde punten, waren de eerste acht projecten ook bij elk van de juryleden de eerste acht. Er is dus een grote unanimiteit geweest, wat me sterkt in mijn genomen beslissing.

Voor zover ik weet, heeft de stad Oostende zich niet verzet tegen dit project. Wel is er een individuele reactie gekomen van één schepen. Van andere schepenen krijg ik andere reacties. Dit is niet mijn project, het is een project van Erfgoed Vlaanderen. Die instelling was me vroeger al komen opzoeken. Men kan daar veel bedenkingen bij uiten, maar wie ben ik om kritiek te hebben op Erfgoed Vlaanderen, dat heel deskundig is en dit alles doet met zin voor de historische toestand en met respect voor de natuur en de duinen?

U hebt ongetwijfeld de persmededeling van Erfgoed Vlaanderen gelezen. Hierin stelt deze organisatie verbaasd te zijn over het standpunt dat sommigen innemen inzake de toekenning van middelen van het Kustactieplan voor de heraanleg van het glacis. Ik citeer: 'De berichten dat de duinen zouden verdwijnen, zijn onjuist. Het afgelopen jaar werd intens overlegd met alle betrokken partijen en werd het oorspronkelijke dossier, dat reeds dateert van het jaar 2000, aangepast. Daarbij werd rekening gehouden met de destijds ontvangen bezwaren. Van het verdwijnen van de duinen is helemaal geen sprake, integendeel. Het huidige dossier, zoals dat bij het Kustactieplan werd ingediend en waarvoor nu ook middelen worden vrijgemaakt, beoogt een volledige reconstructie van het historische duinenlandschap, 360 graden rond het Fort Napoleon, met een toegankelijke weg rondom het fort, zonder insnijdingen of het weghalen van duinen. Het duinenlandschap dient op de noordelijke punt te worden aangepast, samen met het weghalen van storende afrasteringen, beton- en asfaltplaten. Concreet zal er 30.000 kubieke meter zand worden aangevoerd en wordt er een bijkomend duinenlandschap van 3 hectare gecreëerd. Een verdere inhoudelijke verfijning zal gebeuren ter voorbereiding van de indiening van de bouwaanvraag. Daarbij zal uiteraard met het beleid en de bevoegde diensten van de stad Oostende, evenals met alle betrokken actoren op het terrein, overleg worden gepleegd. Erfgoed Vlaanderen wijst er eveneens op dat in 2001 het gewestplan werd aangepast en dat er een zone voor cultuurhistorische ontwikkeling werd afgebakend, net om de heraanleg van dit glacis mogelijk te maken.'

Ik wil dat alle procedures worden gerespecteerd. De stad zal in dit dossier een bouwvergunning moeten

verlenen. Andere diensten zullen hierbij worden betrokken. Dit raakt het duinenlandschap. Toerisme Vlaanderen is niet de initiator van dit project. Het is dus niet aan Toerisme Vlaanderen om die aspecten concreet te beoordelen, maar het is evident dat de betoelaging slechts kan gebeuren als dit project alle nodige vergunningen heeft.

Die mensen zijn vroeger, los van het Kustactieplan, al eens komen vragen aan mij en andere ministers of er eventueel een betoelaging mogelijk was. Die kon ik niet geven. Ik heb dan gezien dat zij dit project hadden ingediend in het kader van het Kustactieplan, wat hun goed recht is. Bij mijn enige gesprek met hen heb ik vastgesteld dat dit een zeer voldragen project is.

Ik weet dat er wat contramine is. Voldoen ze niet aan een aantal criteria, dan zullen ze geen bouwvergunning krijgen. Zo eenvoudig is het. Ik zal mij daar niet in mengen, want het is niet aan mij om een bouwvergunning te forceren of wat dan ook te doen: dat is een taak van de indieners van het project. De indieners van projecten die een structurele component bevatten, moeten ervoor zorgen dat er een vergunning wordt verkregen.

Inzake Villa Maritza is de afspraak gemaakt dat er een centrum wordt opgericht. Deze schitterende villa staat er nu ongebruikt bij. In samenwerking met Toerisme Vlaanderen heb ik er enorm veel geld in gestopt om het gebouw te redden. Het was aan het verloederen: de gevel kwam letterlijk naar beneden. De werken zijn gebeurd in overleg met Monumenten en Landschappen. Het gebouw is gered en beschermd, maar had geen bestemming. Beneden is er een restaurant, terwijl de eerste en tweede verdieping niet benut worden. Vroeger werden die aan privé-personen verhuurd, maar ik vind het zonde om dat opnieuw te doen. De villa zal nu worden gebruikt voor het Kustactieplan en ook als loket voor mensen die contact moeten hebben met Toerisme Vlaanderen voor vergunningen en erkenningen allerhande. Inspecteurs die op controle gaan, kunnen de villa ook als hun uitvalsbasis en kantoor gebruiken. Dit is een positieve invalshoek.

De jury heeft goed werk geleverd, en ik heb de leden ervan daar uitdrukkelijk voor bedankt. Die mensen hebben een verschillende expertise en ervaring, en hebben hier hun vrije tijd aan besteed. Ze hebben erg correct en gedreven hun werk gedaan. Ze hebben er gezamenlijk 2 volle dagen aan gespendeerd, plus alle uren die ze thuis hebben besteed aan het lezen van de dossiers en aan het quoteren. Ik heb mijn waardering getoond door hun evaluatie over te nemen. Ik noteer dat u zegt dat er misschien andere projecten in aanmerking hadden moeten komen, maar ik zou die woorden helemaal niet in de mond durven nemen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, er is sprake van een misverstand. U doet alsof ik het werk van de jury niet waardeer en dat bepaalde projecten mijn voorkeur wegdragen.

Minister Geert Bourgeois: U heb over Red de Askoy II gezegd dat het project misschien wel voldeed.

De heer Stefaan Sintobin: Daarmee geef ik toch geen enkele kritiek op de selectie van de jury.

Minister Geert Bourgeois: U zegt dat de jury dit project had moeten kiezen.

De heer Stefaan Sintobin: Neen, ik zeg dat er misschien nog andere projecten in aanmerking kwamen.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb gezegd dat er vele tientallen goede projecten waren. Ze zijn door een onafhankelijke jury geselecteerd aan de hand van bepaalde criteria. Als ik de beslissing had moeten nemen, dan was dat veel moeilijker geweest en zouden we veel sneller in de sfeer van beïnvloeding komen.

De heer Stefaan Sintobin: Enkele opvallende projecten werden niet geselecteerd, ook al voldeden ze aan de criteria. Ik zeg daarmee toch niet dat ze wel beloond moesten worden en de andere niet. U doet alsof een vraag over het Kustactieplan niet meer kan.

Ik heb eerst kritiek gegeven op de communicatie en transparantie. U zat misschien wel in München, maar ik heb op dinsdag de vraag gesteld en op vrijdag was er de persconferentie. We hebben dan ook alles via de pers moeten vernemen. Als we geen vragen meer mogen stellen over de invulling van het Kustactieplan, dan kunnen we beter thuisblijven.

Minister Geert Bourgeois: Als een schepencollege een gunning doet nadat de gemeenteraad een bestek heeft goedgekeurd, dan komt het schepencollege ook niet eerst naar de gemeenteraad om te zeggen aan wie het

uiteindelijk is toegewezen. Zo werkt het niet. Dit is nu eenmaal het spel van de democratie. Er zijn budgetten goedgekeurd en de Vlaamse Regering heeft een beslissing genomen. Ik heb daar telkens tekst en uitleg over gegeven. De beslissing is genomen op basis van de evaluatie door een onafhankelijke jury. U zegt dat u daar geen kritiek op hebt, maar u zegt wel dat er misschien andere projecten in aanmerking kwamen. Ik respecteer het werk van de jury.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Kurt De Loor tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de stand van zaken betreffende de oprichting van het Vlaams Agenschap voor Internationale Samenwerking (VAIS) en de positie van de Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand (VVOB)

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, enkele maanden geleden drukten een aantal collega's in deze commissie hun bezorgdheid uit over het lot van de Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand of de VVOB, naar aanleiding van de nakende oprichting van het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking of het VAIS. Dit agentschap zou een aantal taken krijgen die voordien werden uitgevoerd door de VVOB.

Intussen is het ontwerpbesluit dat de oprichting van het VAIS regelt, na een positief advies van de Raad van State, goedgekeurd. De definitieve taakstelling wordt vastgelegd in een beheersovereenkomst.

Hoe ver staat het met het opstellen van de beheersovereenkomst van het VAIS? Wanneer zal die worden gefinaliseerd?

Op mijn vraag over de nieuwe beheersstructuur van de VVOB heb ik intussen meer duidelijkheid gekregen. Is er al duidelijkheid over de manier waarop de VVOB in de toekomst zal worden gefinancierd? Zo ja, hoe? Gaat het dan over een meerjarenfinanciering? Zo ja, over welke periode?

Normaal gezien start het VAIS op 1 januari 2006. Wordt deze timing gehaald? Zo niet, wat betekent dat dan voor het VVOB-personeel dat op 1 januari 2006 naar het VAIS zou overstappen en voor de financiering van de werkingkost?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Als het over de VVOB gaat, bevinden we ons in een enigszins eigenaardige juridische situatie. Een aantal commissieleden zijn immers ook lid van de raad van bestuur van de VVOB. De minister is ook nog steeds voorzitter van de VVOB.

Ik denk dat de geplande hervorming nuttig is en in het voordeel zal zijn van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. We blijven ons echter zorgen maken over de VVOB voor wat de langetermijnvisie betreft. Die zal moeten worden uitgewerkt in een beheersovereenkomst met de VVOB.

De twee belangrijkste zaken zijn gered, met name de expertise van de VVOB en het beheer vanuit Vlaanderen van een deels federale financiering. Het betreft immers een bevoegdheid die ondanks de Lambermontakkoorden maar niet geregionaliseerd raakt. Het gaat dus om een, weliswaar totaal onvoldoende, compensatie.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik sluit me aan bij deze vraag. Tijdens de bespreking van de beleidsbrief en van de begroting 2006 heeft de minister gezegd dat 450.000 euro wordt uitgetrokken voor 2006. Alvorens de verdere financiering wordt vastgelegd, moet eerst een evaluatie gebeuren.

De nieuwe structuur ziet er goed uit. Het is een afgeslankte versie die een efficiëntere werking mogelijk maakt. De volgende maanden moet de VVOB de ruimte krijgen om zich te herorganiseren. Met de overblijvende middelen moet dezelfde kwaliteit worden geboden. We wachten nu het resultaat af van de inspectie die in januari zal plaatsvinden.

Het gesprek over de beheersovereenkomst kan interessant worden als het gaat over de voorwaarden die kunnen worden gekoppeld aan de Vlaamse subsidie. Ik wil u vragen om voldoende tijd uit te trekken voor het gesprek zodat het ten gronde kan worden gevoerd.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het klopt dat al meerdere keren over deze aangelegenheid werd gepraat. Niettemin ga ik graag in op de vragen naar verduidelijking.

De eerste voorbereidingen voor een beheersovereenkomst worden nu getroffen. Zoals u weet, wordt het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking een intern verzelfstandigd agentschap. De beleidsondersteunende cel binnen de administratie Buitenlands Beleid verzamelt momenteel de nodige elementen die in de beheersovereenkomst moeten worden opgenomen. Bij het opstellen van de beheersovereenkomst worden het concept en het model gebruikt die werden aangereikt door de Vlaamse Regering op 22 juli 2005. Het gaat uiteraard over generieke modellen waarbij aan elke beheersovereenkomst een specifieke invulling wordt gegeven.

De timing die hierbij wordt gehanteerd, werd afgesproken binnen de Vlaamse Regering. Van 1 januari 2006 tot en met 30 juni 2006 gebeurt de opmaak van een ontwerp van beheersovereenkomst. Van 30 juni 2006 tot 31 december 2006 gebeuren de toetsing van de definitieve ontwerpbeheersovereenkomst in het Vlaams Parlement en de ondertekening door de Vlaamse Regering en het hoofd van het agentschap. De ingangsdatum van de beheersovereenkomst is 1 januari 2007. Voor de hele BBB-structuur wordt dezelfde timing gehanteerd. Het wordt een periode van intense besprekingen en intens nadenken over taken en functies.

De Vlaamse Regering heeft op 28 oktober 2005 een beslissing genomen. Het is de bedoeling dat ik niet langer voorzitter ben van de vereniging die ik zelf subsidieer. Ik heb dat van meet af aan een situatie van rechter en partij gevonden. De minister moet immers een beslissing nemen, maar is tegelijk voorzitter van de vzw. Het is de bedoeling om de ministers in de raad van bestuur te vervangen door ambtenaren van de betrokken departementen. Op de raad van bestuur wordt een voorstel van nieuwe structuur ingediend.

De Vlaamse Regering is overeengekomen om in 2006 een toelage van 450.000 euro in te schrijven voor de VVOB. Die toelage geldt als blijk van erkenning en waardering voor wat de VVOB doet. We bieden anderzijds aan de VVOB de mogelijkheid om zich aan te passen aan de nieuwe situatie om niet abrupt in een nieuwe toestand terecht te komen. Ik wil ook na 2006 perspectieven bieden aan de VVOB, en daarom heeft de regering beslist om het advies van de Inspectie van Financiën in te winnen over de financieringsbehoeften, wetende dat alle uitvoeringstaken van ontwikkelingssamenwerking door het agentschap zullen worden uitgevoerd. Ik ben trouwens erg blij dat het agentschap werd opgericht, ook al zal het een van de kleinere agentschappen binnen het BBB zijn. Het is echt belangrijk voor het voeren van een eigen Vlaams ontwikkelingsbeleid, zeker met het oog op een toekomstige defederalisering.

Het is mijn vast voornemen om het VAIS te laten starten op 1 januari 2006. Hiertoe zal ik op korte termijn een nota voorleggen aan de Vlaamse Regering waarin aangetoond wordt dat de voorwaarden voor de inwerkingtreding van het VAIS op 1 januari 2006 vervuld zijn. De afgelopen maanden werden hiertoe immers de nodige garanties op gebied van management, personeel en financiën uitgewerkt.

Indien de timing niet wordt gehaald, zal aan de betrokken personeelsleden een arbeidscontract aangeboden worden door de voorloper van het VAIS, zijnde het departement Coördinatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit contract zal ingaan op 1 januari 2006. Van zodra het VAIS operationeel is, zullen de personeelsleden via het migratiebesluit worden overgedragen van de administratie Buitenlands Beleid naar het VAIS. De continuïteit in de loonuitbetaling van deze personeelsleden is gegarandeerd aangezien de personeelsdienst van het departement Coördinatie blijft instaan voor het personeelsbeheer en de bijbehorende salarisuitbetaling van de personeelsleden van het VAIS.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil nogmaals mijn bekommernis uiten over de toelage van de Vlaamse Gemeenschap. Ik hoop dat de VVOB met een zekere taakinhoud kan blijven werken. Er moeten goede afspraken worden gemaakt in een beheersovereenkomst. U verwijst naar de Inspectie van Financiën die een afweging moet maken en er een bedrag op moet plakken. Ik pleit ervoor dat daarbij ook rekening wordt gehouden met de structurele tekorten die opnieuw in het budget voor 2006 van de VVOB worden voorzien.

De voorzitter: Het incident is gesloten.